

POSTANOWIENIE

11 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 marca 2025 r. w Warszawie
zażalenia D. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 13 maja 2024 r., II 1 WSC 1/24,

w sprawie ze skargi D. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego orzeczenia

w sprawie z wniosku K. S.

z udziałem D. S. i Rzecznika Praw Dziecka

o zmianę wyroku rozwodowego i o odebranie osoby podlegającej władzy
rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką odnośnie małoletnich M. S. i K. S., o
zmianę wyroku rozwodowego, o zmianę wyroku rozwodowego, o wydanie
zarządzenia w trybie art. 109 k.r.o. oraz o zmianę o zmianę kontaktów,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 13 maja 2024 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku odrzucił
skargę uczestniczki D. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z 1 sierpnia 2023 r. Sąd ten wskazał,
że skarga podlegała odrzuceniu z tego względu, że uczestniczka nie należy do
kręgu podmiotów uprawnionych do dokonywania czynności procesowych w
postępowaniu przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c.).

Zażalenie na to postanowienie wniosła uczestniczka, zaskarżyła je w całości i zarzuciła naruszenie art. 87¹ § 2 k.p.c. Na tej podstawie wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy również czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Artykuł 87¹ § 2 k.p.c. zawiera wyłączenia podmiotowe obowiązku występowania przed Sądem Najwyższym przez zawodowego pełnomocnika. Odnosi się do sytuacji, w których stroną, organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest m.in. prokurator. W takim wypadku skarżący powinien powołać się na tę okoliczność oraz wykazać zajmowanie stanowiska objętego przedmiotowym wyłączeniem.

W zażaleniu uczestniczka powołała się na to, że skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z 1 sierpnia 2023 r., wniosła działając jako prokurator. Ze skargi nie wynika jednak, aby uczestniczka wnosząc skargę osobiście, powołała się na zajmowane stanowisko.

Środek zaskarżenia wniesiony z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., należy kwalifikować jako niedopuszczalny, a uchybienie leżące u podstaw tej oceny ma charakter nieusuwalny (zob. postanowienia SN: z 16 stycznia 2009 r., V CZ 87/08; z 8 października 2014 r., II CZ 53/14; z 10 marca 2016 r., III CZ 7/16; z 28 marca 2018 r., V CZ 16/18, i z 17 kwietnia 2019 r., V CZ 15/19). Sąd Okręgowy prawidłowo więc odrzucił skargę uczestniczki jako niedopuszczalną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

[wr]

[a.ɪ]